

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 9C/428/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415210434
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Poláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415210434.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudkyňou JUDr. Taťanou Polákovou v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., Sad A. kmeťa 24, 921 01 Piešťany, právne zast. JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Sad a. kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému: B. Č., bytom Y. XX, Z., o zaplatenie 13.051,02 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 7.909,31 eur s úrokom vo výške 14,95% ročne zo sumy 7.909,31 eur od 17.9.2011 do 2.9.2013 a úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 7.909,31 eur od 3.9.2013 do zaplatenia.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca podal na tunajší súd dňa 18.8.2015 žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 13.051,02 eur a 14,95% ročného úroku zo sumy 7.909,31 eur od 26.9.2014 do zaplatenia, 8% ročného úroku z omeškania zo sumy 7.909,31 eur od 26.9.2014 do zaplatenia, náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

V odôvodnení žaloby uviedol, že jeho právny predchodca, Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa 25.9.2008 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0632963294, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu, poskytol žalovanému peňažné prostriedky sumu 200.000,-Sk. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.09.2014 bola táto pohľadávka postúpená na žalobcu, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky dlh žalovaných bol vo výške 13.051,02 eur. Táto suma pozostávala z istiny 7.909,31 eur a príslušenstva v sume 5.141,71 eur a to v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým právny predchodca žalobcu deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok žalovaného ku dňu postúpenia pohľadávky. Keďže žalovaný dlžnú sumu neuhradil, žalobca podal na súd žalobu.

Súd výzvou zo dňa 16.9.2015 vyzval žalobcu, aby doplnil žalobu, z ktorej bude zrejmé, koľko z vyčerpaných peňažných prostriedkov žalovaný uhradil, ako boli započítané jednotlivé platby na istinu, úroky, úroky z omeškania a prípadné poplatky (história platieb), z čoho pozostáva istina zo Zmluvy o splátkovom úvere vo výške 7.909,31 eur a z čoho príslušenstvo vo výške 5.141,71 eur a tiež, aby žalobca uviedol, na základe čoho si uplatňuje úrok z omeškania práve odo dňa 17.4.2012.

Navrhovateľ vo svojej odpovedi uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bolo dohodnuté tzv. zložené úročenie úveru - kapitalizácia úrokov a poplatkov (bod 5.5.7.1. Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a Mikro podnikateľom, účinným od 1.7.2007, v zmysle ktorého zmluvne dohodnuté úroky a poplatky, ktoré neboli úhradami realizovanými žalovaným uhradené včas, boli pripočítané v deň ich splatnosti k istine, čím sa stali jej súčasťou a v ďalšom období boli úroky následne počítané z novej istiny. Takýmto spôsobom sa

nesplatené úroky a ďalšie poplatky pripočítali k istine iba do prechodu žalobcu na nový bankový systém, t.j. do 17.09.2011. Od tohto momentu istina už nenarastala a ďalšie neuhradené splatné úroky a poplatky sa začali vyčíslavať samostatne. Nepravidelné splácanie úveru žalovaným malo za následok, že suma, ktorú mal žalovaný pôvodne splatiť žalobcovi vzrástla. Poplatky po prechode žalobcu na nový bankový systém si žalobca voči žalovanému neuplatňuje. Príslušenstvo vo výške 5.141,71 eur pozostáva z úrokov vo výške 3.576,48 eur, vyčíslených z istiny 7.909,31 eur za obdobie od 17.9.2011 (prechod žalobcu na nový bankový systém) do 25.9.2014, pri úročení úrokom vo výške 14,95% a úrokov z omeškania vo výške 1.565,23 eur vyčíslených z istiny 7.909,31 eur za obdobie od 1.4.2012 do 25.9.2014, pri úročení istiny úrokom z omeškania vo výške 8%. Žalobca ďalej uviedol, že dátum a výška jednotlivých úhrad vyplýva z prehľadu transakcií na úverovom účte žalovaného. Žalovaný zaplatil spolu sumu 2.186,76 eur, avšak uzatvorením Zmluvy o úvere č. 0632963294 zo dňa 25.9.2008 sa zaviazal zaplatiť celkom sumu 13.112,40 eur, a to v prípade pravidelného a riadneho splácania. Táto suma bola vypočítaná ako súčin počtu splátok a výšky jednotlivej splátky (120x109,27 eur). Jednotlivé platby boli započítané v súlade s ust. § 330 ods. 2 Obch. zákonníka a bodom 5.2. Úverových podmienok, v zmysle ktorých žalobca započítal došlé platby najskôr na príslušenstvo pohľadávky v poradí poplatky, úroky z omeškania, úroky a následne na istinu pohľadávky. Úrok si žalobca uplatňuje od 1.4.2012 do dňa vyčíslenia pohľadávky t.j. 25.9.2014 a úrok z omeškania si uplatňuje od 26.9.2015.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, výsluchom zástupcu žalobcu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi najmä, so zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohou, oznámením o postúpení pohľadávok, oznámením Slovenskej sporiteľne, a.s.a pokusom o zmier a zistil nasledovný skutkový stav:

Zástupca žalobcu vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu v súlade s vyjadrením zo dňa 24.9.2015. Mal za to, že nárok žalobcu je dôvodný a preukázaný relevantnými dôkazmi. Uplatnil si trovy konania.

Súd zistil, že Zmluvou o splátkovom úvere č. 0632963294 zo dňa 25.9.2008 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytol žalovanému úver vo výške 200.000 Sk / 6.638,78 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť pravidelnými 120. mesačnými splátkami po 109,27 eur splatnými k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s dátumom prvej splátky 20.10.2008 a konečnou splatnosťou úveru 20.9.2018, s úrokovou sadzbou, fixnou do splatnosti vo výške 14,95% ročne. RPMN bola vo výške 17,73 % ročne a priemerná RPMN 16,64 % ročne. Jednalo sa o spotrebný úver - bezúčelový. Celkové náklady spojené s úverom predstavovali sumu 6.674,96 eur. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky. Žalovaný nedodrжал dohodnuté podmienky a z týchto dôvodov pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Listom zo dňa 03.09.2013 pôvodný veriteľ, Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámil žalovanému, že v zmysle bodu 7.6.1. písm. a) VOP ku dňu 02.09.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti prestavovala pohľadávku 10.916,50 eur. K zosplateniu potom došlo v zmysle článku 7.6.1. VOP, podľa ktorého ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo písm. a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní banka je oprávnená podľa písm. a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1352/2014/CE zo dňa 25.09.2014 a prílohou k tejto zmluve, právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Listom zo dňa 07.10.2014 pôvodný veriteľ, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, oznámila žalovanému, že postúpila svoju pohľadávku na žalobcu. Výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 12.02.2015 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy.

Podľa ustanovenia §524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou. Pri spotrebiteľských právnych vzťahoch sa použije právna úprava, ktorá je výhodnejšia pre spotrebiteľa a to bez ohľadu na to, či sa jedná o právny vzťah z Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka alebo iného zákona. Použitie práva výhodnejšieho pre spotrebiteľa vyplýva aj z nálezov, resp. z uznesenia Ústavného súdu SR z 19.06.2013, sp.zn. ÚS 402/2013-10.

Podľa ustanovenia §52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy,

ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov - teda zákona platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. V súlade s § 2 písm. c) cit. zák. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru s výnimkou sankcií a poplatkov uvedených v zákone.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 5 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, 9) ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

V danej veci bolo preukázané, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 6.638,78 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť pravidelnými 120. mesačnými splátkami po 109,27 eur splatnými vždy v 20. deň v mesiaci, pri úrokovej sadzbe 14,95 % ročne a RPMN 16,64 %, s dátumom prvej splátky 20.10.2008 a dátumom poslednej splátky 20.09.2018. Taktiež mal súd za preukázané, že žalovaný so splácaním dohodnutých splátok prestal, čím porušil podmienky zmluvy. Ku dňu postúpenia pohľadávky podľa žalobcu predstavovala dlžná suma čiastku 13.051,02 eur, ktorá pozostáva z istiny v sume 7.909,31 eur a príslušenstva vo výške 5.141,71 eur.

Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny v sume 7.909,31 eur ako aj na zaplatenie úrokov vo výške 14,95% ročne zo sumy 7.909,31 eur od 17.9.2011 (prechod žalobcu na nový bankový systém) do 2.9.2013 (zosplatenie). Pokiaľ žalobca požadoval úrok aj po splatnosti úveru, t.j. po 2.9.2013 v tejto časti žalobu súd zamietol z dôvodu, že od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania, nie však už dohodnuté zmluvné úroky (viď rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Obo 146/98, ZSP 4/2000). Súd v tejto súvislosti tiež poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.06.2015, sp.zn. 6Co/190/2014 v zmysle ktorého, splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov,

v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdiely spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani nato, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Inými slovami, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Alternatívne subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Preto súd vzhľadom na vyššie uvedené nárok žalobcu na úrok vo výške 14,95% ročne zo sumy 7.909,31 eur od 03.9.2013 (na druhý deň od zosplatnenia) do 26.9.2014 ako nedôvodný zamietol. Inými slovami vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru žalobcovi nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patrí a úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úrok y z omeškania /§ R 59/1998, 4Obo 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplataenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. ÚS SR v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. , že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

Podľa ustanovenia § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Uvedeným predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle § 3 ods. 1 cit. nariadenia výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Pretože žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 7.909,31 eur od 3.9.2013 do zaplataenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote

na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia. V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p). Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.;

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;³¹⁾ ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.